

Причорноморська
Фундація
Права

ПРИЧОРНОМОРСЬКА ФУНДАЦІЯ ПРАВА

**Матеріали
Міжнародної
науково-практичної конференції
«Правова держава:
напрямки та тенденції
її розбудови в Україні»
м. Одеса, 05-06 липня 2013 р.**

Одеса 2013

ПРИЧОРНОМОРСЬКА ФУНДАЦІЯ ПРАВА

**Матеріали
Міжнародної
науково-практичної конференції
«ПРАВОВА ДЕРЖАВА:
НАПРЯМКИ ТА ТЕНДЕНЦІЇ
ЇЇ РОЗБУДОВИ В УКРАЇНІ»
м. Одеса, 05-06 липня 2013 р.**

Одеса 2013

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ІСТОРІЯ ТА ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА, ФІЛОСОФІЯ ПРАВА 6

Головченко О.В.6	ПРОБЛЕМА СТАТУСУ ФІЛОСОФІЇ ПРАВА В СВІТЛІ КРИЗИ СУЧАСНОЇ ЮРИСПРУДЕНЦІЇ
Ерохин И.Ю.8	К ВОПРОСАМ ПРИРОДЫ ВЗАИМООТНОШЕНИЙ КАЗАЧЕСТВА С ГОСУДАРСТВОМ
Зіменко О.В. 11	ІСТОРИЧНИЙ ШЛЯХ РОЗВИТКУ ТА СТАНОВЛЕННЯ ПРЕЮДИЦІЇ У ПРАВІ
Подорожна Т.С. 14	ПРАВОВА РЕФОРМА ЯК ФОРМА ПРОВЕДЕННЯ МОДЕРНІЗАЦІЇ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ
Савченко О.В. 17	ГРОМАДСЬКИЙ КОНТРОЛЬ В УМОВАХ ВЗАЄМОДІЇ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА ТА ДЕРЖАВИ

НАПРЯМ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО, МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО 22

Кудакова Т.І. 22	ПЕРСПЕКТИВИ ДВОПАЛАТНОГО ПАРЛАМЕНТУ В УКРАЇНІ
Лотюк О.С. 24	ГРАЖДАНСКОЕ ОБЩЕСТВО В КОНТЕКСТЕ КОНСТИТУЦИОННО-ПРАВОВОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ

НАПРЯМ 3. МІЖНАРОДНЕ ПУБЛІЧНЕ ТА ПРИВАТНЕ ПРАВО 28

Давиденко О.І. 28	ВПЛИВ ЛІСАБОНСЬКОГО ДОГОВОРУ 2007 Р. НА РОЗВИТОК СПІЛЬНОЇ ЗОВНІШНЬОЇ ТА БЕЗПЕКОВОЇ ПОЛІТИКИ ЄС
Мигаль С.М. 31	ЗАКОНОДАВЧІ ІНІЦІАТИВИ ЄС ЩОДО ОБМЕЖЕННЯ ПРАВА НА СТРАЙК В УМОВАХ СУЧАСНОЇ ГЛОБАЛЬНОЇ КРИЗИ

НАПРЯМ 4. ЕКОЛОГІЧНЕ, ЗЕМЕЛЬНЕ, АГРАРНЕ ПРАВО..... 35

Мартинова Н.О. 35	ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «СІЛЬСЬКА ТЕРИТОРІЯ»
Ярмак З.В. 38	ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА КАДАСТРОВОГО ПРОЦЕСУ

НАПРЯМ 5. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС 41

Данілкович О.М. 41	ІСТОРИЧНИЙ РОЗВИТОК ІНСТИТУТУ НОТАРІАТУ
---------------------------------	---

НАПРЯМ 6. ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС 45

Боришкевич О.В.	45
СТАН ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ КОМЕРЦІЙНОЇ ТАЄМНИЦІ В УКРАЇНІ	
Гулька В.І.	48
РЕОРГАНІЗАЦІЯ ГОСПОДАРСЬКИХ ТОВАРИСТВ ТА ЇЇ НАСЛІДКИ	
Квач А.Г.	51
ПРАВОВИЙ СТАТУС ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТОРА	
Савчук В.В.	54
ОКРЕМІ ПИТАННЯ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ПРАВА ГОСПОДАРСЬКОГО ВІДАННЯ ТА ОПЕРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ	

НАПРЯМ 7. ТРУДОВЕ ПРАВО, ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 57

Марченко Н.В.	57
РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВА НА ПРАЦЮ ТА ЗАХИСТ НАСЕЛЕННЯ ВІД БЕЗРОБІТТЯ	

НАПРЯМ 8. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, ФІНАНСОВЕ, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО 61

Войнолович С.Ю.	61
ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ОРІЄНТИРИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ СПЕЦІАЛІЗОВАНОГО АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА	
Горчаков С.В.	64
ДО ПИТАННЯ ПРО ПЕРЕПІДГОТОВКУ МОРЯКІВ	
Калінін Р.С.	67
ПРОЦЕДУРА ДОСТУПУ ДО ІНФОРМАЦІЇ ПРО БАНКІВСЬКІ РАХУНКИ БОРЖНИКА У ВИКОНАВЧОМУ ПРОВАДЖЕННІ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ	
Коваленко С.С.	70
АУДИТОРСЬКИЙ КОНТРОЛЬ ЯК ВИД ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ	
Коваль Н.О.	73
ГЕНЕЗА ПРАВОВОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ ПОРЯДКУ ПЕРЕМІЩЕННЯ ГУМАНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ	
Мельник Г.В.	77
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ТА СУЧАСНИЙ СТАН ДІЯЛЬНОСТІ УРЯДОВОГО УПОВНОВАЖЕНОГО У СПРАВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ	
Рекуненко Т.А.	80
ПРОБЛЕМИ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧЕСКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СЛУЖБИ ФІНАНСОВИХ РАССЛЕДОВАНИЙ В СФЕРІ НАЛОГООБЛОЖЕННЯ В КОНТЕКСТЕ МЕЖДУНАРОДНОГО ВЗАМОДЕЙСТВИЯ	
Шевчук О.М.	82
СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ ФОРМ ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ У СФЕРІ ОБІГУ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ, ПСИХОТРОПНИХ РЕЧОВИН І ПРЕКУРСОРІВ	

**НАПРЯМ 9. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО,
КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО 86**

Підпалій В.Л., Підпалій В.В..... 86

ПРАКТИКА ЗАСТОСУВАННЯ ТИМЧАСОВОГО ДОСТУПУ ДО РЕЧЕЙ І ДОКУМЕНТІВ

Уханева М.Н..... 90

ИМПЛЕМЕНТАЦИЯ РЕШЕНИЙ ЕВРОПЕЙСКОГО СУДА ПО ПРАВАМ ЧЕЛОВЕКА В
РОССИЙСКОМ УГОЛОВНОМ ПРАВЕ

**НАПРЯМ 10. КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС,
КРИМІНАЛІСТИКА 94**

Ахтырская Н.Н..... 94

ВОПЛОЩЕНИЕ ИДЕЙ ГАНСА ГРОССА О МЕТОДОЛОГИЧЕСКОМ ЗНАЧЕНИИ
КРИМИНАЛИСТИКИ

Бойкова М.А..... 97

РОЛЬ АДВОКАТА У СУДІ ПРИСЯЖНИХ

Гоменюк О.В. 99

ДОПУСТИМІСТЬ ДОКАЗІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ

Зіненко А.А. 101

ПРАВОВА ДЕРЖАВА: НАПРЯМКИ ТА ТЕНДЕНЦІЇ ЇЇ РОЗБУДОВИ В УКРАЇНІ

спубліці Крим значення для визнання територій депресивними, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 2 березня 2010 р. № 235 [Електронний ресурс] // Законодавство України. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.

7. Проект закону України «Про упорядкування сільської поселенської мережі, поглиблення принципів місцевого самоврядування у сільській місцевості та сприяння деурбанізації у сільській місцевості» внесений народним депутатом Одарченко Ю.В. Реєстраційний №4028 від 5 лютого 2008 р. : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.rada.gov.ua>

Яремак З.В.

*к.ю.н., доцент кафедри судочинства
Прикарпатського національного
університету імені Василя Стефаника
м. Івано-Франківськ, Україна*

ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА КАДАСТРОВОГО ПРОЦЕСУ

Зміст державних кадастрів природних ресурсів передбачає наявність певних даних та відомостей, що включаються до його складу. До них, перш за все, відноситься отримання і подальше формування інформації про стан та використання природних ресурсів, включаючи всі їх правові, природні, якісні характеристики, призначені для застосування з метою організації раціонального використання того чи іншого природного ресурсу і захисту прав суб'єктів природокористування. Тому надзвичайно важливо правильно визначити складові кадастрового процесу та з'ясувати обсяг функцій, які реалізуються на певному етапі, для того, щоб в подальшому кадастрова система здатна була забезпечити інформацією державних природоресурсових кадастрів різні сфери суспільного життя.

Поняття «ведення державних кадастрів природних ресурсів» має узагальнюючий характер, і його можна визначити як діяльність державних органів по створенню та функціонуванню державних кадастрів природних ресурсів, формуванню державної інформаційної системи, що містить відомості про природні об'єкти [1, с.118]. Наведемо приклади із чинного законодавства. Так, Положенням про порядок ведення державного кадастру тваринного світу визначено, що ведення державного кадастру тваринного світу передбачає виконання таких кадастрових робіт: а) визначення конкретних територій (акваторій), де будуть проводитись кадастрові роботи; б) проведення експедиційних робіт (спостереження і вивчення чисельності, стану та інших характеристик тваринного світу безпосередньо в природному середовищі); в) аналіз даних, одержаних під час проведення експедиційних робіт, а також даних, що містяться у матеріалах державного лісовпорядкування, впорядкування мисливських угідь, державному лісовому, водному та земельних кадастрах, державній та відомчій статистичній звітності про стан тваринного світу, чисельність та обсяги господарського використання диких тварин; г) оброблення, аналіз і узагальнення отриманої ін-

формації, її підготовка до розгляду в Мінприроди і видання державного кадастру тваринного світу.

П.4 Порядку ведення державного обліку і кадастру рослинного світу визначено, що ведення державного кадастру рослинного світу передбачає: визначення конкретних територій (акваторій), де виконуються облікові і кадастрові роботи, опрацювання матеріалів, що містять інформацію про флору, гриби, природні рослинні угруповання та природні рослинні ресурси на цих територіях; облік об'єктів рослинного світу, визначення їх основних характеристик безпосередньо у навколишньому природному середовищі; оброблення матеріалів обліку об'єктів рослинного світу із складанням зведеної відомості у розрізі Автономної Республіки Крим, областей та районів; узагальнення одержаної інформації, ведення комп'ютерної бази даних.

У наукових дослідженнях процес ведення державних кадастрів природних ресурсів поділяють на певні етапи створення кадастрової інформаційної системи. Так, М.Г. Лихогруд на прикладі державного земельного кадастру всі різновиди земельно-кадастрових робіт умовно розділив на три групи. Перша група – роботи, результати яких вносяться в базу даних державного земельного кадастру. Ці роботи пов'язані зі збором та формуванням кадастрової інформації. До них відносяться: кадастрове зонування, кадастрові зйомки, бонітування, економічна та грошова оцінка. Друга група – роботи, пов'язані з безпосереднім внесенням інформації в бази даних державного земельного кадастру у відповідності зі Стандартом бази даних. Тобто це роботи з державного кадастрового обліку земельних ділянок та іншого нерухомого майна. Результатом цих робіт є сформовані бази даних та картографічне забезпечення в середовищі ІТ та ГІС-технологій. До цієї групи відносяться також роботи з державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обмежень, які передбачають як використання уже сформованих кадастрових баз даних, так і внесення нових даних у Державний реєстр прав. Третій вид – роботи, пов'язані з використанням кадастрових баз даних. До них відносяться роботи з обліку кількості та якості земель, які зводяться до формування спеціальних кадастрових документів встановленої форми (як правило документів статистичної звітності) шляхом вибірок (SQL-запитів) з кадастрових баз даних [2, с.201].

Таким чином, дотримуючись законодавчого закріплення поняття та враховуючи теоретичні дослідження даного питання, процес ведення державних кадастрів природних ресурсів поділяємо на такі основні етапи: 1) збір необхідних відомостей про природні ресурси; 2) облік; 3) обробка інформації; 4) систематизація; 5) зберігання кадастрової інформації. Однак такий поділ кадастрової діяльності характеризує більше її технічну сторону та регулюється технічними правилами. Зокрема, такі технічні норми встановлюють правила проведення топографо-геодезичних, картографічних робіт, аеротопографічних зйомок, обстежень, вимірів природних ресурсів, складання планової та картографічної документації, необхідних для виявлення кадастрових відомостей, тощо.

Якщо розглядати порядок ведення державних кадастрів природних ресурсів із правової точки зору, то доцільно підтримати позицію О.М. Колотінської, яка кадастрову діяльність в цілому поділяє на окремі, пов'язані між собою групи діяльності, а саме: реєстраційні, облікові, які в свою чергу поділяються на кількісний та якісний облік, а також оціночні і контрольні [3, с.119]. Науковець Е.О.

Грядя аргументує той факт, що «отримання всіх відомостей, що вносяться в державні природоресурсові кадастри, забезпечується проведенням ряду державних заходів, кожен з яких може бути визначений як самостійна функція державного управління природними ресурсами» [4, с.46].

Таким чином, процес ведення державних кадастрів природних ресурсів складається із низки взаємопов'язаних державних функцій, у результаті здійснення яких отримуємо відомості державних кадастрів. Перш за все, до них слід віднести реєстрацію, облік природних ресурсів (кількісний та якісний), їх оцінка і контроль за правильністю ведення кадастрів.

Закріплення в чинному законодавстві України положення про відкритість відомостей державних кадастрів природних ресурсів, тобто те, що кадастрова інформація стає доступною для ознайомлення всіма зацікавленими органами та громадянами, дає можливість виокремити ще одну стадію кадастрового процесу. Фактично, кінцевим етапом реалізації кадастрової функції державними органами є надання відомостей та даних державних природоресурсових кадастрів усім зацікавленим особам. Однак ця стадія настає вже після створення кадастрової інформаційної системи в процесі використання кадастрової інформації.

З огляду на це, кадастровий процес можна розглядати у вузькому розумінні як діяльність державних органів по формуванню кадастрової інформації та її зберіганню, а в широкому значенні – створення кадастрової інформаційної системи та надання кадастрової інформації всім зацікавленим особам. Власне, широке розуміння кадастрового процесу важливіше для забезпечення управління в галузі охорони довкілля, реалізації прав громадян, захисту прав власників та природокористувачів.

Література:

1. Яремак З. В. Правове регулювання ведення державних кадастрів природних ресурсів: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.06 / Яремак Зоряна Василівна. – Івано-Франківськ, 2009. – 197 с.
2. Лихогруд М. Г. Щодо концепції проекту Закону України «Про державний земельний кадастр» / М. Г. Лихогруд // Містобудування та територіальне планування. – 2005. – Вип. 21. – С. 197–204.
3. Колотинская Е. Н. Правовые основы природно-ресурсовых кадастров в СССР / Е. Н. Колотинская. – М. : Изд-во МГУ, 1986. – 129 с.
4. Грядя Э. А. Государственный земельный кадастр Российской Федерации: правовой аспект: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.06 / Грядя Элеонора Александровна. – Саратов, 2001. – 198 с.